

GAZETA KORRESPONDENTA

WARSZAWSKIEGO I ZAGRANICZNEGO

Z WARSZAWY DNIA 5te GRUDNIA ROKU 1799. we W T O R E K.

z Berlina dnia 24. Grudnia.

Szef brygady i Adjutant Generała Buonaparte Obywatel Duroc na dniu 20. t. m. wyjechał na powrót do Paryżu.

Gdy Najjaśniejszy Król Jmć Pruski uregulowanie długów Króla Jmci Stanisława Augusta i bywzszey Rzpltey Polskiej przez swych i obudwudworow Cesarzskich pełnomocnych Kommissarzy dopełnione ze swej strony najłaskawiej zaaprobować raczył; Stosownie więc do tego, pod niżej wyrażonemi Numerami w Kommissji zapisani i do zaspokoienia przez Jego Królewską Mość przyjęci kredytorowie Króla Jmci Stanisława Augusta, w dniach niżej przepisanych przynależne im wypłaty uzyskają.

27. Januarii Roku 1800. Nra 3. 4. do 6. 7. do 9. 14. 15. i 16.

28. — Nra 19. 20. 21. 22. 23. 24. 28.

30. — Nra 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38.

31. — Nra 39. 40. 41. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 138.

3. Februarii Nra 50. 51. 52. 53. 54. 55. 57. 58. 59. 60. 61.

4. — Nra 62. 63. 64. 65. 66. 68. 69. 70. 71.

6. — N. 73. do 86. 87. 88. 89. 90. do 93. 94.

7. — N. 95. 100. 103. 104. 105. 109. 110. 112. 113. 121. 122.

10. — N. 124. 125. 128. 130. 131. 132. 133. 134. 135.

11. — N. 136. 137. 139. 541. 140. 141. 142. 144. 145.

15. — N. 146. 147. 149. 150. 151. 152. do 157.

14. — N. 158. 159. 160. 167. 168. do 171.

17. — N. 173. 174. 176. 177. 178. 179.

18. — N. 180. 190. 192. 193. 194. 196. 197. do 201.

20. — N. 203. do 210. 212. 214. 216. do 220. 221. 222.

21. — N. 223. do 226. 227. 238. do 240. 341. 242. 243. 246.

24. — N. 247. 252. 253. 254. do 256. 257. 258. 261. 262. 263. 265.

25. — N. 266. 267. 268. 269. 271. 273. 276. 281. 283. 286. 289. 291. 294. 295. 296. 297. 298. 299.

27. — N. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 310. 311. 312. 313. 314. 315. do 318. 319.

28. — N. 320. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 345. 349. 350. 351. 352. 354. 355.

3. Martii Nra 356. 358. 359. 360. 361. 362. 364. 365. 366. 369. 370. 373. 376. 377. 378. 384. 385.

4. — Nra 386. 388. 389. 391. 393. 394. 395. 396. 397. 399. 439. 440. 444. 445. 447. 449. 451. 453. 454. 455. 456. 457. 463. 464.

6. — N. 467. 468. 470. 471. 472. 473. 474. 476. 477. 478. 479. 480. 484. 485. 486. 489.

7. — N. 492. 493. 494. 500. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 509. 510. 511. 514. 519. 520. 521. 522. 523.

10. — N. 524. 525. 531. 536. 537. 538. 540. 542. 543. 544. 545. 549. 551. 553. 555. 557.

11. — N. 559. 564. 571. do 575. 580. 582. 583. 584. 588. 589. 592. 593.

13. Martii Nra 594. 595. 598. 601. 603. 604. 605. 606. 607. 615. 616. 618. 619. 620. ,

tudzież Bachmeyer, Baudisch, Griesmeyer Gottlieb, Gebhard, Hempel, Kubicki, Monaldi, Pink, Podarewski, Maliszewska, Schuch, Smoleński i Tokarkski.

Przytym dla informacji każdego iak sobie ma postąpić, następujące punkta do publiczney wiadomości podają się:

1. Jedynie w powyższej specyfikacji przez

Numerach ich inskrypcji lub z nazwiskiem wyrażeni wierzyciele, na zaspokoienie ze skarbu Najjaśniejszego Króla Jmci Pruskiego przyjęci zostali, oprócz tych zaś żądni inisi.

2. Ci więc wierzyciele których Najjaśniejszy Król Jmć Pruski na swoje schedę przyjął raczył, w dniach powyżey wyrażonych, przysługujące summy od niżej podpisanych Kommissarzy, a to pomniejsze kwoty w gotowiznie, inne zaś w rekognicyach obligowych (Reconnoissances) uzyskają.

3. Takowe rekognicy obligowe w przepisany w tychże przeciągu czasu, przed Królewską Dyрекcyą kompanii morzkiej w Berlinie, produkowane koniecznie być muszą, w niedopełnieniu zaś tego, już więcej akceptowaniami ani wypłaceniami nie będą.

4. Każdy wierzyciel dla odebrania należney sobie obligowej rekognicy lub gotowizny, na terminie który mu się przeznaczy, osobiście, lub też przez swego pełnomocnika przed kommissarzami Królewsko-Pruskiemi ma się stawić.

5. Jeżeli się wierzyciel sam osobiście stawi, a kommissarzom jeszcze dobrze znanym nie jest, w takowym razie, przez użycie świadectwa osoby zakredytowanej, iako tym jest istotnie za kogo się udaje, okazać będzie powinien.

6. Jeżeli zaś pełnomocnika sobie obierze, tedy przez autentyczną plenipotencyą, w przyzwoitym sobie sędzie na niego uczynioną, legitymować go, obowiązany będzie.

7. Będzie obowiązkiem każdego wierzyciela, aby odbierając obligową rekognicyą lub gotowiznę, skrypta albo inne dokumenta, na których się dług lub pretensya jego gruntuje, złożył i dał kwit na odebranie obligowej rekognicy albo gotowizny.

8. Jeżeli w imieniu zmarłego wierzyciela sukcesorowie wypłaty żądać będą, to zaś świadectwem od zwierzchności pod którą zostają, dowieść są obowiązani, iż oni są istotnie iedynymi onego dziedzicami.

9. Legitymacya takowa osobiście jest potrzebną w tym przypadku, jeżeli ten, po którym sukcesya spada, w czasie zapisania swej pretensyi, został jeszcze przy życiu i oneż sam zlikwidował.

10. Jeżeli kto już po likwidacyi, przez cessą zlewek Prawa długu iakowego lub pretensyi nabył, tedy nietylko ustatyiony sobie dokument, ale też oraz zaświadczoną przez sąd lub publicznego notariusza cessą onego złożyć obowiązany będzie.

11. Jeżeli wierzyciele wcale albo tylko w części są małoletniemi, na ow czas wydanie obligowej rekognicy ich opiekunowi inaczej nastąpić nie może, aż gdy tenże dekretem sądu pupilarnego pokaże się być do tego autoryzowanym.

12. Niezachowujący wyżey wyrażonych przepisow, nie będzie mógł ani wydania sobie obligowej rekognicy, ani gotowych pieniędzy uzyskać, i takowe w depozyt oddane zostaną.

13. Po ukończeniu wypłaty powyżey specyfikowanych przez Najjaśniejszego Króla Jmci Pruskiego przyjętych długow Króla Jmci Stanisława Augusta, zaspokoienie wierzycieli bywzszey Rzpltey Polskiej podobnież na schedę Najjaśniejszego Króla Jmci Pruskiego przyjętych zaraz ciągle następować będzie, i termina wypłaty wcześniej przez publiczne Pisma i Ga-

zety ogłoszone zostaną. — Dan w Warszawie dnia 28. Listopada 1799. roku.

Pełnomocni Kommissarze Najjaś. Króla Jmci Pruskiego do uregulowania długow Króla Jmci Stanisława Augusta i bywzszey Rzeczypospolitey Polskiej.

de STEUDENER.

de KUJAWA.

z Wiednia dnia 21. Grudnia.

Dzisiejsza gazeta Dworska ogłasza co następuje: „Od wojska Rosyjskiego na dwie kolumny rozdzielonego, a pod dowództwem G.G. Rosenberga i Derfeldena powracającego nazad do Rosyi przez Czechy, Morawy i obiedwie Gallicye, pierwszy oddział pierwszej kolumny na dniu 14 t. m. przybył do Pragi, inne oddziały tamże nadszły, później na d. 16. 18 i 20. reszta oczekiwana była. Przeznaczony na kommissarza transportowego, Hr. Filip Kolowrat Krakowski wyjechał naprzeciw tej kolumnie aż do Heutsche, na granicy Czeskiej. Kommissarz transportowy do drugiej kolumny Baron de Dubnitz, wyjechał na przyjęcie oney do Kaplitz.

Na dniu 18. t. m. W. Xiaże Konstantyn przybył do Brunn. Nazajutrz w dalszą do Rosyi puścił się podróż. Na dniu 14. Generalowie Rosyjscy, Xiaże Pankracion i Hr. Kaminskoy wraz z wielu sztabowemi officerami przejeżdżali przez Pragę, w powrocie do swego kraju.

Podług doniesień G. Melara, który dla rozłożenia wojska w kwaterach, założył tymczasowo kwaterę swoją w Folsan, Hrabia Hohenzollern na dniu 6. t. m. atakował stojącego nieprzyjaciela pod Novi i na wzgórkach toż miało otaczających, a to z taką korzyścią, iż nieprzyjaciel nie tylko z całej pozycyi swojej był wyruszonym, ale nadto miało Novi zostało odebrane. F. M. L. Hohenzollern kazał potem ścigać nieprzyjaciela ku Gavi szesćciu szwadronom regimentu strzelców i 1. batalionowi Klebeka, a korzystając z tak pomyślny pory, kazał tę fortecę otoczyć. Przy tej okazji nieprzyjaciel znaczną poniosł stratę, z początku zaraz 300. jeńców w ręce nasze wpadło. F. M. L. Hohenzollern przez wzgląd nieporządnego cofania się nieprzyjaciela, przyrzeka jeszcze większe korzyści, i w tym celu posłał mocne oddziały do ścigania onego.

Gazeta dzisiejsza Dworska czyni następujące uwagi nad teraźniejszym biegiem rzeczy we Francyi. „Nie może bardziej zawstydząć dowódcow rewolucyi Francuzkiej i ich mianowicie w pułkowych Niemczech znajdujących się stronników, iak gdy sami sprawcy nowej odmiany Rządu dowodzą niedokładności konstitucyi roku 1795. w mowach swoich w St. Cloud mianych otwarcie wyrazili. „Zpokonaniem przeciwników naszych potępiamy razem zasady, maxymy, przedsięwzięcia i intrygi, które z spokojnością Europy zupełnie nie są zgodnemi. Pierwszy raz zaręczono ludowi wolność obywatelską zagwarantowaną na bezpieczeństwie własności, na sprawiedliwości i ludzkości. Odrzucono myśli zbyt zamiatwane, a powrócono do zdrowego rozsądku. — Tym więc sposobem wyznano pierwszy raz publicznie błędy rozsądku, przez które rewolucya sama sobie zostawiona była. Sieyes i Buonaparte chcą teraz położyć szranki zbyttem zapędowi rozumu ludzkiego, chcą obłąkanych z pochodnią rozumu z drogi błędu sprowadzić, i

przyszła szczęśliwość Francji przez nową konfitytucyą, przez pokoy zewnętrzny, tudzież przez wewnętrzną pomyślność zabezpieczyć.

z Paryża dnia 12. Grudnia.

Wiadomość jakoby *La Peyrouse* przy życiu jeszcze został, nie potwierdza się. — *Lafayette* w dobrym porozumieniu z osobami rządowymi znajduje się, nie widział się jeszcze jednak z nimi, gdyż w Paryżu nie był. Wiadomość przeto o konferencji jego z *Bonapartem* i radzie danej mu odjechania do *Hollandyi*, była fałszywą. — Na mowie pogrzebowej, na pamiątkę *Ob. Pałstoret* deportowanego i zmarłego w *Guianne* mianem w instytucie narodowym, znajdował się także *Lareveillere* wielki jego nieprzyjaciel. — W *Corunna* wojska niewiadomo w jakim celu na okrety wladły.

Bonaparte nie ma nikogo współubiegającego się do urzędu pierwszego Konsula; wszyscy się jednomyślnie na niego zgodzili, lecz na jego kolegów każdy podług swoich życzeń rozmaite Osoby przeznacza. Dziennik wolnych ludzi wymienia *Garata* i *Cambacera*; *Surveillant*, *Cambacera* i *Daunou*; *Aniol Gabriel Cambacera* i *Talleyranda*; *Inni* mianują *Cambacera* i *Reniera*; *Cambacera* i *Berthier*, *Cambacera* i *Roederer*, *Regnier*, i *Cretel*, lecz żaden z tych Dzienników nie wymienia *Sieyesa*. Niektórzy twierdzili, iż ten Konsul obeymie urząd Prezydenta Sądu Konstytucyjnego, lecz *Redaktor* dzieliwszy zapewnia, iż ten Sąd nie będzie miał Prezydenta; iż wszystkie składające go członki kolejno sprawować będą tymczasową Prezydencją podług sposobu jaki przepisany zostanie.

Dnia 12. t. m. Konsulowie wydali wyrok urządzający kancelaryę Dobroczyńności w Paryżu; i polecający Ministrowi interesów wewnętrznych ażeby przedsięwziął skuteczne środki dla rozdania pomocy ubogim, i dla poftanowienia robot które im będą oliarowane.

W *Brest* ostatnia rewolucya mile przyjętą była. Żołnierze, maytkowie i rzemieślnicy w liczbie 30 tysięcy, z radością wykonali przysięgę równie jak w innych portach Rzpłtey. — *Barre* list pisany do *Bonaparte* zawiera w sobie między innemi następujące oświadczenie. „Y ja także *Ob. Konsulu* przyłączam słaby głos mój do głosu przyjaciół wolności, którzy zaufanie swoje w twojej cnocie Obywatelskiej, a nadzieie całej w rewolucyi 9 *Brumaire* położyli. Okazałeś podległą miłość Ojczyzny *Kurcyusza*, a z nią posiadać będziesz mądrość *Solona*. Dobrodziejstwa które skutecznie przeżyją wszystkie fałszywe zdania współczesnych — *Moi* nieprzyjaciele (mówi dalej) powtarzać nie przestaną, iż byłem członkiem wydziału ocalenia, lecz nie przypominaj przytym, iż byłem ogłoseicielem zwycięstwa armii naszych, i odzyskania *Tuluzy* które było dziełem Twoim. Położ koniec wygnaniu mojemu, a tym sposobem zupełną wymierzysz mi sprawiedliwość. Niestety nauce przelać nad wszystko sławne życie, jeżeli nie Ojczyzna dokąd inąd nie powoła. Wolność przez połowę, byłaby dla mnie nieznosienszą, nad smutny stan w którym teraz żyję. Odzyskawszy wolność nie będę miał innej żądzy jak oglądać bohatera 18. wieku, równie jak widzieć za wpływem jego Rzpłtę szczęśliwą i spokojną.

Podług gazety Narodowej w *Genui* wychodzącej *G. Championnet* miał wysłać kuryera do *Neapolu* z uwiadomieniem tamtejszego rządu, iż Rzpłta wszystkich uwięzionych patryotów *Neapolitańskich* pod swoją bierze opiekę. — Mówią, iż *Roger-Ducos* będzie członkiem sądu konstytucyjnego, równie jak *Reveillere* i *Merlin*. Do Rady stanu ma być wezwany *Benjamin Constant*. — Mamy tu wiadomość z *Londynu* pod d. 1. Grudnia,

iż *Nelson* powrócił już tam i *Krolowi* był prezentowany. Cena żywności coraz jest droższa w *Londynie*. W *Irlandyi* naznaczono nadgrody na wprowadzanie zboża. Ze wszystkich regimentów napędzono tamże żołnierzy, aby przed mrozami wykopywali z ziemi kartolle.

Dnia 7. t. m. w kościele wdzięczności obchodzono uroczystość tolerancyi. Na wyższej części Ołtarza znajdował się koszyk oliwnym liściem przyozdobiony, wokoło niego napis. *Dla tolerancyi, iedynego środka na utrzymanie pomiędzy ludźmi iedności.* Z przodu wokoło złamanej kolumny przywiązano 8. małych chorągwi, z napisami: *Uczniowie Konfucyusza, Żydzi, Katolicy, Proteſtanci, Mahometanie, Braminowie, Kwakry.* Następujące prawidła były wyryte w rozmaitych miejscach kościoła: *Jakim prawem moglibyśmy nieuznawać braci naszych we wszystkich ludziach, gdy Tworca kocha je jako swoje dzieci.* — *Różnice pomiędzy obrządkami znajdujące się, nie są jak tylko małemi odmianami kształtu i mniemań, za które żaden człowiek nie ma prawa napaść na drugiego człowieka.* — *Chrońmy się nienawidzić a bardziej jeszcze prześladować tych, którzy nie iednakowo z nami myślą.* — *Oddawajmy część Bogu w szczerości Jerc naszych, i żyjmy w pokoiu ze wszystkimi braćmi w jakimkolwiek oni czczą go sposobie.* — *Oświecaj lecz nie przymuszaj, ten jest iedyńy sposób wykorzenienia zdan, które mniemamy być niebezpiecznymi.* — *Nienależałoby ogłosić tych samych prawideł tolerancyi dla zdan politycznych.* Lecz się na to nie zgodzą ci, którzy znani są pod imieniem ekskluzyjnych.

Dnia 13. Grudnia.

Dnia wczorajszego projekt nowej konfitytucyi podany został kommissji 500. Z tego powodu *Boulay-de-la-Meurthe* zabrał głos następujący: *Rewolucya* 19 *Brumaire* była tylko początkiem planu ułożonego przez tych, którzy przedsięwzięli wprowadzenie onego. Celem jego było nie tylko ażeby pozbawić niektórych ludzi miejsce przez nich posiadanych, zawieść Ciąło prawodawcze, i poſtawić trzech Konsulów na miejsce pięciu Dyrektorów; lecz wywrócić otwarcie Rząd słaby, niepożyteczny, od dawna w opinii publicznej odrzucony, i zamienić go ustawę gruntownie założoną na prawdziwych porządku towarzyskiego zasadach, zdolniejszą zjednać narodowi stopień wolności, chwały i uszczęśliwienia, którego żądać ma prawo. Byli oni w najmocniejszym przekonaniu, iż ich przedsięwzięcie było zgodne z interesem i życzeniem ludu, a powszechne dane mu potwierdzenie oraz iednostajne radości i nadziei wzbudzenie, dowodzą, iż się nie oszukali. Idzie więc dziś o dokończenie tego dzieła i dopełnienie życzenia ludu, lecz to życzenie powinno być najprzód dobrze poznane, i ażeby się o nim lepiej zapewnić, potrzeba się zwrócić do początku rewolucyi, do tego roku 1789. tak znakomitego przez zapal wszystkich *Francuzów*, przez dzielność wszystkich wyobrażeń, oraz przez wszystkie wolne i wspaniałe uczucia. Czegoż na ow czas żądano? czyli zniszczenia wszelkiego trwającego porządku? Nie, nigdy to nie było życzeniem żadnego a nawet dzikiego i barbarzyńskiego ludu. Chciano tylko naprawić błędy politycznej ustawy, chciano zniszczyć różnice urodzenia i tytuły dziedziczne, a na ich miejsce wprowadzić równość praw i rząd do ktoregoby można przyłączyć wszystkie ustawy, których potrzeba lub użyteczność okazała się z doświadczenia, a których geniusz lub zwyczaj ludu mocno się dopominać zaczęły. Zamiast tego mądrego i naturalnego toru, zburzono wszystko tak złe jako i dobre, uniesiono się przez potok rewolucyjny za szaleństwem nowości, przestąpiono nawet granice jakie sobie wprzód ułożono.

(Reszta potym.)

Jest podobieństwem, iż zgromadzenia pierwiastkowe nie będą zwołane dla wotowania względem nowej konfitytucyi: we wszystkich okręgach będzie otwarta księga, do ktorej każdy swoje imię zapisze z oświadczeniem swojego zdania za lub przeciw.

Warunki zawieszenia kroków nieprzyjacielskich między republikanami, i buntownikami zachodniami ułożone są następujące. — 1. Liczba wojsk Republikantkich w zachodnich Departamentach w czasie zawieszenia broni nie będzie powiększona. 2. Kommissye wojenne będą zawieszone nawet względem rojalistów zbrojnych. — 3. Wszystkie osoby zostające w więzieniu jako stronnicy rojalistów, będą uwolnieni równie jako i zakładnicy. — 4. Wojska Republikantkie tylko przez ordynanse lub małe oddziały komunikować się mają. — 5. Rojaliści zapewnią bezpieczeństwo tych ordynansów lub oddziałów, które Republikanie będą mogli eskortować. — 6. Wolno będzie Republikanom nakładać rekwiizycye, lecz tylko dla swego wojska. — 7. Republikanie i Rojaliści będą mogli nawzajem przyjmować do siebie dezertersów. — 8. Republikanie zabezpieczają korespondencye rojalistom. — 9. Wszelkie marsze i kroki nieprzyjacielskie będą zawieszone, i w przypadku, gdy jedna z stron wojnę rozpocząć zechce, winna o tym ostrzedz wprzód ośmiu dniami. — 10. W czasie zawieszenia broni żadna proklamacya wydana nie będzie. — Podpisy tego traktatu nie są wyrażone.

Wątpliwą jest rzeczą, ażeby *G. Don* miał być zamieniony za *Dolomieu*, lecz to jest pewna, iż *Generał Mack* wkrótce za *Generała Serrurier* zamienionym zostanie.

Generał kommanderujący armią *Angielską*, uwiadomił Ministra wojennego, iż *Anglicy* wylądowali w *Billie* ku ujściu rzeki *Vilaine*. *Generał Hatry* kommandant w *Morbihan* udał się nagle przeciwko nieprzyjacielowi, który przez cały dzień doświadczył nieustannego ognia z dwóch armat 40-funtowych, z dwóch 8mio-funtowych i z dwóch haubic. Nieprzyjaciel miał 150. ludzi zabitych i 600. rannych.

(Artykuł urzędowy.)

Wyrok Konsulów pod dniem 7. wyraża: Konsulowie Rzpłtey na rapport Ministra Policyi zważywszy 1) iż Emigranci więzieni w zamku *de Ham* rozbili się przy brzegach *Calais*. 2) iż nie znajdują się w żadnym przypadku przewidzianym w prawach względem emigrantów. 3) iż to jest nad prawa polorownych narodów, ażeby korzyść z przypadku rozbicia dla ukarania nieszczęśliwych, których oszczędziło morze. Stanowią: iż emigranci *Francuzcy* przy *Calais* dnia 23. *Brumaire* roku 4. rozbici, i wymienieni w wyroku kommissji wojennej w *Calais* zaſiadającej, będą wywiezieni z territorium Rzpłtey. Ministrowie Policyi i Woyny wyrok ten skutecznie mają.

Liczbę członków senatu zmniejszają dziś do 300. Ci jak Konsulowie przez 10. lat na miejscach swoich zostawiać będą; zdać się, iż wszyscy wybranymi zostaną z pomiędzy członków obydwóch Rad. Członki senatu i Trybunału mieć będą po 15 tysięcy, a Konsulowie przydani po 150 tysięcy franków. Między Konsyliarzami stanu mają się znajdować, *Volney*, *Roederer*, *Maret*, *Semonville*, *Doulcet*, *Jollivet*, *Cretet*, *Creuzet*, *Latouche*; *Regnier*, *Jacqueminot*, *Garat*, *St. Aubin*, *Benzech*, *Clarke*, *Kellermann*, *St. Monge*, *Bertholet*, *Daubanton*, *Reveillere*, *Emery*, *Tronchet*, mają należeć do sądu konstytucyjnego. *Benjamin Konstant*, *Thibaudau*, *Riouffe* do Trybunału.

Zapewniają, iż *Laplace* opuści ministerium interesów wewnętrznych dla objęcia urzędu konsyliarza stanu lub w sądzie dozorczym. *Championnet* oddalił się od armii *Włoskiej* gdzie nie dokazał cudów jak się spodziewali jego stronnicy. *G. St. Cyr* uratował szczątki tej armii przez obrot biegły i śmiały. Mnie-

mane pomyślności *Championetta* w Neapolu, w czasie zawojuwania tego Królestwa; były dziełem G. Macdonald. (*Przyjaciel Praw*.)

Goubert z Departamentu *Herault*, jeden z skazanych na deportację, mianowany jest Prezydentem Rady wojennej postanowionej w *Waleneyi*, dla roztrząsania postępów Generałów i oficerów, którzy poddali twierdze we *Włoszech*.

Administracja centralna *Sekwany* z powodu listu Ministra wojennego który na nie nalega ażeby przedewzięła mocne środki dla ściągnięcia rekwizycjonistów i konfrypcyjnych, poprzybijając kazała urządzenie rozmaitych praw wydanych przeciwko dezterterom i tym, którzy im dają schronienie, wyraża oraz stałe przedewzięcie surowego uskutecznienia iednych i drugich.

Do tych wypisów Praw przyłączony jest wyrok Dyrektoryatu pod d. 17. Vendemiaire r. 7. nakazujący zapisanie w liście emigrantów tych rekwizycjonistów i konfrypcyjnych, którzy przeszli do obcych krajów.

Przed bramą domu inwalidów, będzie postawiona wielka kolumna marmurowa, na której złożony będzie *Lew S. Marka* przywieziony z *Wenecyi*.

Rederer wyraża co następuje. „Rozniefiono pogłoskę iakoby kobiety publiczne miały byż do *Egiptu* deportowane. Jest to krzywdząca pogłoska dla władzy najwyższej, iest to oskarżenie o tyrannię, którym *Buonaparte* mianowicie widział się byż obrażonym.

Dnia 14 Grudnia

Dnia wczorajszego o 7. godzinie zrana Kommissye dwóch Rad i trzy tymczasowi Konsulowie zgromadzili się do Konsula *Buonaparte*, gdzie Konstytucya została przyjęta i od każdego z osobna podpisana. Mianowano potym trzech Konsulów konstytucyjnych, pierwszym iest *Buonaparte*, dway inni *Cambaceres* i *Lebrun*. Tegoż dnia wieczorem ci Konsulowie przybrali sobie pięć osob, które będą należeć do sądu Dozorczego i iako Elektorowie mianować będą do wszystkich urzędów.

Przyznają *Buonaparcie* zdanie nowe i śmiałe w rewolucyi. Miał on powiedzieć: iż urzędy będą wolne dla wszystkich Francuzów każdej opinii, byle tylko mieli światło, zdolność i cnoty. Jeżeli to w famey rzeczy powiedział, i jeżeli w tym dotrzyma słowa, iestemy bez wątpienia przy końcu rewolucyi.

Przypomnieć należy, iż dwie połączone kommissye ułożyły listę osob przeznaczonych na pierwsze urzędy podług nowej konstytucyi, iecz dziś zapewniają, iż Konsulowie zważywszy wiele nieprzyzwoitości w wyborze tak nagle przedewziętym, postanowili znowu, aby wybor ten uskutecznił się został przez pierwsze osoby sądu Konstytucyjnego który niezwłocznie ma byż mianowany. To iest cała przyczyna która spóźniła ogłoszenie zasad konstytucyjnych.

Jest rzeczą pewną, iż Konstytucya przeczytana całkowicie w dwóch zebranych razem kommissjach przyjęta została, i że Ob: *Cambaceres* i *Lebrun* (z Rady Starszych) wezwani są na stopień 2go i 3go Konsula. — Konsulowie na uczyniony raport ministra interesów zewnętrznych uchwalili 1.) Iż agenci rządowi w krajach zagranicznych będą się odtąd nazywać kommissarzami generalnemi, kommissarzami, i podkommissarzami związków hadłowych Rzpłtey *Francuskiej*. — 2.) Iż nazwisko kanclerza będzie odtąd dane dla agentów przeznaczonych do expedywania i frzeżenia aktów publicznych, pod dozorem kommissarzów, do których są przywiązani. — *Augereau* iedzie (jak mówią) na obięcie kommandy nad wojskami *Francuskimi* w *Batawii*. Wielka liczba agentów przyjechała do *Paryża*, aby była obecna instalacyi *Pierwszego Konsula*. — Na dniu 16 Konstytucya nazwana teraz *Karą Francuską* będzie ogłoszona w *Paryżu* i odesłana po departamentach; na dniu 17 nowi urzędnicy instalowani zostaną. — Jeden z ziennikarzew naszych zapewnia, iż pierwszym

aktem Konsulów będzie proklamacya do Ludu pod tytułem. *Prawda względem podobieństwa pozyskania pokoju*. — Przez drugą proklamacyą doniosą Ludowi: o zawieszeniu broni na wszystkich punktach teatru wojny, o złożeniu kongresu i mianowaniu człowieka posiadającego powszechnie zaufanie, do sprawowania na nim interesów *Francyi*.

z *Hagi* dnia 11. Grudnia.

Jeden z przewodników czyli gwardyi Generała *Brune* przybył tu dziś z *Paryża* z depeszami do G. *Verdieres* który od kilku dni dowodzi wojskami. Z tych depesz dowiadujemy się, iż G. *Brune* otrzymał znowu najwyższą kommandę i że na iey obięcie dnia jutrzejszego przybędzie. To niespodziewane zdarzenie okazuje wprowadzenie do naszej konstytucyi ważnych odmian, które będą przyjęte podług nowego kształtu wprowadzonego do *Francyi*.

Pamiętno iest, iż na dwa dni przed wyjazdem G. *Brune* Dyrektoryat odiał kommandę nad wojskami *Batawskimi* powierzoną mu iedynie z powodu niebezpieczeństwa w iakim się znajdowała Rzpłta, iecz wątpią tu teraz ażeby G. *Brune* za swoim powrotem miał mieć razem kommandę nad wojskami *Francuskimi* i *Batawskimi*, ponieważ minelo już niebezpieczeństwo, a Rząd nasz iest o swoją powagę troskliwy.

G. *Doyle* który tu przybył na zastąpienie G. *Knox* po iego wyjeździe iako Zakładnik kapitulacyi, odpłynął już z *Flessingi* do *Londonu* z przyczyny iż czas tej kapitulacyi upłynął na dniu 30. Listopada i że wszystkie oney warunki zostały dopełnionemi.

Postanowione są teraz kresy pomiędzy kwaterą główną w *Hadze* i Generałami dywizyi *Batawskimi* i *Francuskimi* które o 3 mile od siebie są rozstawione. — G. *Brune* za przybyciem swoim na uroczystość z powodu oswobodzenia Rzpłtey od nieprzyjaciół dawać się mianey, odbierze szpadę złotą. Na wyjeździe otrzymał on był od rządu tutejszego summe 200,000 złotych w rekrpecyach *Batawskich* w dowód wdzięczności za przysługi Rzpłtey naszej wyświadczone. — Rząd nasz zakazał wywozić zboża, siano i flomy. — Z *Bruxelli* donoszą, iż armia G. *Moreau* niezmiernie powiększoną będzie. Od *Duseldorfu* do *Strazburga* rozciągając się ma armia od 70 tysięcy ludzi, w której znajdować się będzie 10 tysięcy kawalerii. Armia w *Szwajcaryi* wynosi sama 50. tysięcy ludzi. Konsul *Buonaparte* wybrał najlepszych oficerów w Rzpłtey, do sztabu armii Generała *Moreau*.

z *Konstantynopola* dnia 5. Listop.

Z ostatnich depesz przez W. *Wezyra* przyłanych dowiedzieliśmy się, iż przybył do *Jassy* w pierwszych dniach Października, i gotował się do przejęcia stepu z swoją armią, pomimo zamków, które tam *Francuzi* wyłtwili na wielu miejscach, ażeby przeszkodzić wkroczeniu armii *Ottomańskiej* na granice *Egiptu*. Nayspierwsze ułiowanie zwrocone będzie na *Damiette*, która będzie razem od lądu i od morza atakowana. *Sir-Sidney-Smith* umowił się w tej mierze z kontr-admirałem *Seid-Ali-Bey*. Jego poprzędnik *Abdul-Fattah-Bey*, który dowodził wyprawą morską w nieszczęśliwym napadnięciu na twierdzę *Abukir*, powracając z niedobitkami armii, wstąpił do wyspy *Cypru*, i dnia 10. Października został tam od własnych ludzi zamordowany.

W. *Wezyr* donosi *Nayias*: Porcie, iż *Buonaparte* niespodziewanie zniknął z *Egiptu*, i nie można poiać iakim sposobem mógł się wymknąć licznym okrętom, które przy brzegach krają. Zostawił kommandę nad armią *Francuską* Generałowi *Kleber*, który mówią stara się wyjednać sobie wolność powrocenia z armią *Francuską* do *Europy*. Takie są przynajmniej wieści, które tu roznoszą.

z *Peterzburga* dnia 5. Grudnia.

Gazeta dzisiejsza Dworska ogłasza cofanie się z *Niemiec* wojsk *Rosyjskich*, bez dalszych

innych nad tym uwag. Konsyliarz tajny *Hropolów* mianowany iest senatorem. — Dnia 30. Listopada. Imperator *Jmć* z całą swoją familią odprawił komunię w dworskiej kaplicy w *Gaczynie*.

z *Stokolmu* dnia 10. Grudnia.

Wczoray Krol nasz powrócił z *Upsalu*. Ta podróż była przedewzięta z powodu zaśszych nieiakich bezprawioy pomiędzy studentami na uroczystości dawaney z okazji nowo narodzonego następcy Tronu. Krol kazał przywołać wszystkich profesorow, i w mowie publicznie mianey, przełożył im w żywych wyrazach, aby w swoich lekcjach akademiezych, takie zasady w młodzież wpaiali, przez któreby uszanowanie dla religii rządu i praw krajowych zachowane zostało. Poczym Krol złożył urząd kanclerza akademii *Upsalskiej* i zalecił, aby przystąpiono do wyboru nowego kanclerza. Wybor ten padł na bywszego posła *Szwedzkiego* w *Raštad* Hr. *Fersen*.

z *Kopenhagi* dnia 17. Grudnia.

Przeszley niedzieli przybył tu kuryer *Francuzki* do tutejszego posła *Francuzkiego*, a wraz za nim kuryer od naszego posła w *Paryżu*.

z *Berny* dnia 10. Grudnia.

Helwecya od dwóch miesięcy wydała dla armij *Francuskiej* przeszło 4. tyłące wołow, 20. tyłące cetnarow zboża, 100. tyłące racyow chleba, 25 tyłące miar wina, 150. tyłące cetnarow siano. Nie rachuje się zaś tu tego, co od pojedynczych obywatelow fubalterni *Francuzcy* wybrać mogli. — Senat odrzucił rezolucyą pierwszej izby, przez którą rząd tymczasowy w *Zurich* miał być do sądu pociągnięty — Minister skarbowy *Finsler* pisał także w tej mierze do Dyrektoryatu *Helweckiego* list, w którym między innemi wyraża: „W waszey teraz zupełnie iest woli Obywatele Dyrektorowie okazać czy chcecie postępować iako Rządcy *Helwecyi*, czy iako naczelnicy tej lub owey zapaloney przeciw sobie partyi. Wam potomność złoży dzięki, gdybyście chcieli zaufanie i miłość wprowadzić pomiędzy obywatelow *Helweckich*, gdyby w terażniejszey chwili rofropność i umiarkowanie krokami waszemi kierowały. Iecz ta sama potomność sprawiedliwym wyrokiem swoim samych was oskarży, jeżeli nieufność lub boiaźń, nienawiść lub zemsta oyczynę naszą rozrywać będą, jeżeli krok wasz da wstęp do pasma wewnętrznych roftekow. Pragniecie bezwątienia porządku i spokoyności, iecz iakże te utrzymać się mogą, kiedy najwyższe władze otwierają zawód wszystkim namiętnościom? Chcecie bez wątpienia aby rząd i konstytucya były szanowane. Iecz iakże to dopełnionym byż może, gdy oba swoich nayswiętszych uchybiają zamiarow? Chcecie bezwątienia aby wolność moralna i obywatelska w *Helwecyi* panowała, iecz iakże się o tym przekonać można, gdy pierwsi naczelnicy ludu, wzruszając tę wolność w pierwszych iey zasadach. Chcecie nakoniec powrócić nazad oyczynie naszej, zewnętrzną niepodległość i neutralność? Iecz nacoż się nam te przydadzą, jeżeli kraj nasz wewnątrz niezgodą i zemstą szarpanym będzie, jeżeli publiczne zaufanie zniszczone, a wszelka miłość do konstytucyi krajowej gwałtownie stłumioną zostanie. Obywatele Dyrektorowie mówię do was z śmiałością i energią, iecz w ten czas tylko mogę czuć prawdziwie, iż konstytucya oyczynny moiey rzetelnie iest wolną, kiedy mogę rozmówić się z rządcami iey językiem rozumu i prawdy, i kiedy śmiem bez obawy przypomnieć im pierwsze ich obowiązki. W imię ludzkości wzywam was, abyście oszczędzali rodzinne miało moie. W imię oyczynny, dzieci, i wnukow naszych, wzywam po waszych postępkach mądrości i sprawiedliwości.

z *Zurich* d. 11 Grudnia.

G. *Lecourbe* przybył tu dnia wczorajszego wieczorem. Zdaie się rzeczą pewną, iż główna kwatera wkrótce do *Bazyli* przeniesioną

Od brzegow Nekeu d: 15. Grudnia.

(podpisano) *Karol.*

z Frankfurtu d. 14 Grudnia.

Ratyzbony dnia 15. Grudnia.

z Kolonij d. 16 Grudnia.

z Heilbronn d. 17 Grudnia.

z Wenecyi d. 6 Grudnia.

Od granic Włoskich d. 8 Grudnia.

z Warszawy dnia 31. Grudnia.

O B W I E S Z C Z E N I E.

Kamera J. K. Mci Pruss Potudniowych Woicuno-
Ekonomiczna. DE FOYM.

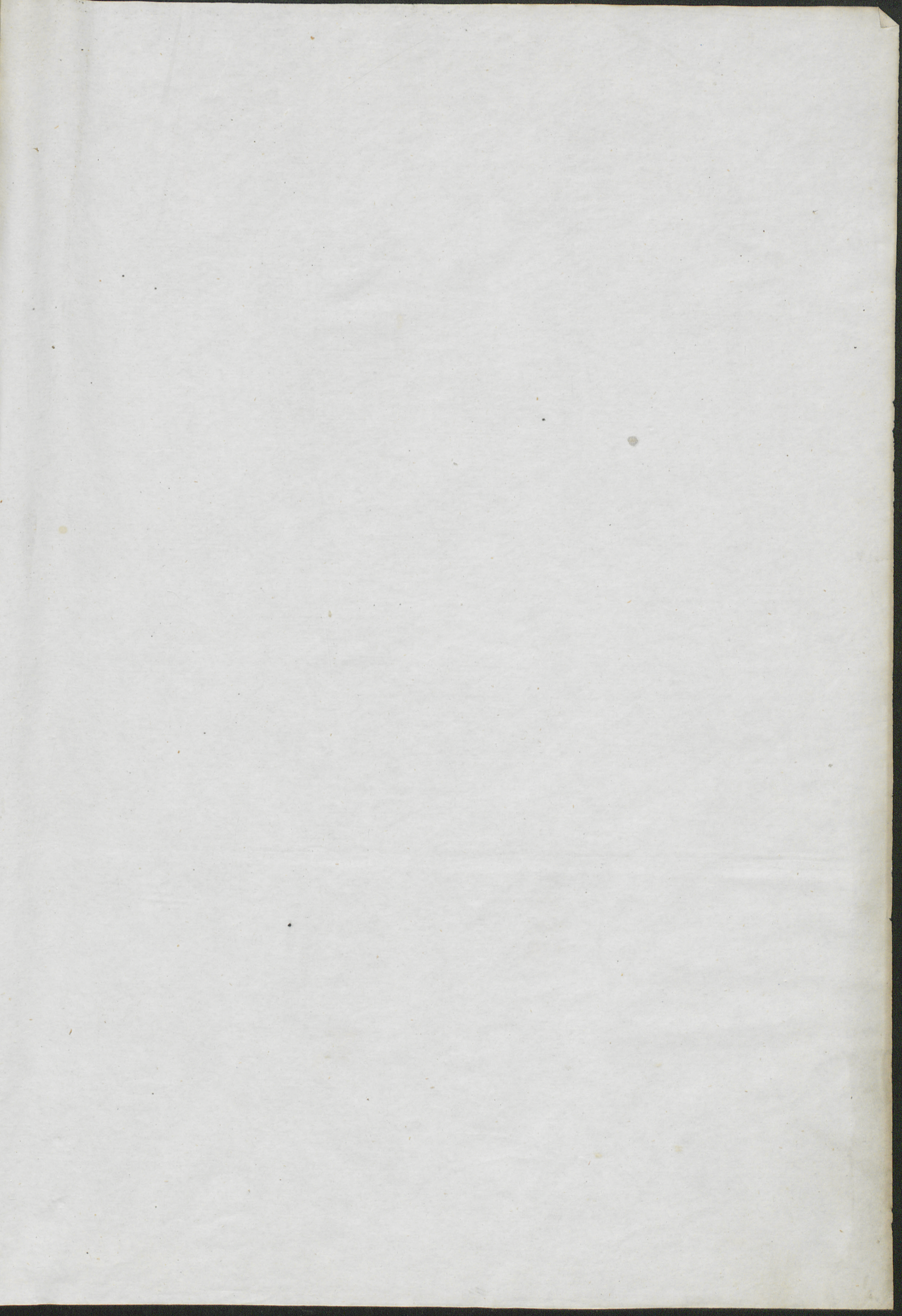
W. Jerzemu de *Bystram* z Osoby, i iako niegdy W.
Adama de *Bystram* Kapitana Brau i ianru Sukieffa.

(L. S.) W. Lalewicz S. K. B. Regent mpp.

DONIESIENIA.

Dobra intratnie miałeczko Waręż z przyległościami, stawami dwoma, młynami porządnymi, Browarem murowanym i gorzelnią, łąkami, polami, lasami dość obszernymi, w Galicji wschodniej, a Cyrkule Żółkiewskim, o dwie małe milie od Sokala, Belza, Kryftyńpola i rzeki Bugu, niemniej wieś Ożydów w teży Galicji, a Cyrkule Złoczewskim, oddalony pod Oleśkiem i Brodami leżące, od Dzieciów WW. Ciesielskich należące, na mocy Dekretu wysokich sądów szlacheckich Lwowskiich pod dnem 14. Xbris r. b. pod Nrem 23.495. wypłacone, w trzech terminach, pierwszym 16. Xbris 1799. drugim 16. Januarii 1800. trzecim i ostatnim 12. Febr. tegoż roku przez publiczną licytacyą, w wysokim sądzie szlacheckim Lwowskiim sprzedane będą. Zaczynam życzący sobie nabyć wspomniane dobra, na wzmiankowanych terminach znaydować się mają.

Kantor tej Gazety jest na Ulicy Sto-Jańskiey w Kamienicy JP. Hanga Nro 11, pod znakiem Okrętu na pierwszym piętrze. — Exemplarz gr. 20.

6289.

